

Duminică 25 Octombrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Luni 26 Octombrie

19-21 Fanfară

Marți 27 Octombrie

19-21 Repetiții Cor Mixt

Joi 29 Octombrie

18-19 Rugăciune cu frații

Vineri 30 Octombrie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

Sâmbătă 31 Octombrie

18:30-20:30 Întâlnire
tineret

ANUNȚURI

- În după masa acestei zile vom fi slujiți prin cântare de grupul studenților creștini din Timișoara, iar Cuvântul Evangheliei va fi predicat de fr. pastor Iosif Morcan.
- Duminica viitoare, în cadrul serviciului divin de dimineață vom sta împreună la Masa Domnului.
- În cadrul aceluiași serviciu divin va fi împreună cu noi corul de tineret "Sing Gloria". Ne rugăm ca Dumnezeu să binecuvinteze slujirea lor.

Nerăbdarea - ca roadă (Sanda Tulics)

Nerăbdarea, este egoismul, firea strecurată între noi și Dumnezeu, este imperativul și indicațiile pe care le dăm Creatorului; este marginea, îngustimea relației noastre cu Domnul, este chiar sfârșitul dialogului nostru cu Domnul, când încă nici n-am început să ne rugăm. Este "eul" nostru care sufocă și nu lasă desăvârșirea planului Lui, în viața noastră.

Este timpul pierdut înaintea Domnului când credem căci I-am spus așa multe, despre noi de parcă Lui, I-ar fi ceva nedescoperit! Este autofurtul personal, în lipsa de răbdare a planului Lui, pentru noi. Nerăbdarea, este o mare nerușinare, jignire, căci înainte de a-L lăuda, binecuvânta și preamări, cerem drepturile care credem căci ni se cuvin, așa cum a cerut și... fiul risipitor. Cine are de pierdut în această situație? Noi, fiii risipitori!

Nerăbdarea, este dușmanul prieteniei noastre cu Domnul, este pofta eului, nesatisfăcută niciodată; este buruiana ce vrea să "mănânce dreptul de întâi născut al roadei Duhului Sfânt."

Bancovici Ana - 25.10

Liuba Rafael - 26.10

Petrescu Alin - 26.10

Musta Ion - 26.10

Parau Rodia - 27.10

Cristea Riana - 28.10

Cosnita Elisabeta - 28.10

Jivandec Persida - 28.10

Mailath Lucia - 28.10

Cristea Raoul - 29.10

Koch Vasilica - 29.10

Onica Genoveva - 29.10

Paulevici Milan - 29.10

Pop Ioan - 29.10

Petrovici Manuela - 31.10

Ardelean Petru - 31.10

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250

Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.

Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2

Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12

tel-fax: 0256 436 362

office@biserica2.ro

www.biserica2.ro

ÎNDELUNGA RĂBDARE

NR. 235 | 25 Octombrie 2015

"Roada Duhului, dimpotrivă, este...îndelunga răbdare..." - Galateni 5: 22

Cuvântul răbdare sau îndelunga răbdare vine din cuvântul grecesc care vorbește despre tăria pe care o dovedește cineva când este provocat. El conține ideea de a suporta cu răbdare, fără mânie și fără gând de răzbunare, un tratament rău din partea cuiva. Astfel, această parte din roada Duhului se poate vedea în relația cu semenii noștri.

Îndelunga răbdare este manifestarea unei inimi iubitoare.

Credinciosul îndelung răbdător privește la semeni cu amabilitate și îngăduință, fără să-și permită o critică nejustificată la adresa lor. În mod absolut sigur, niciun om nu ar fi în stare de așa ceva în mod natural, dar lucrul acesta devine posibil atunci când Hristos Domnul schimbă inima și o face sensibilă față de oameni și faptele lor. Trebuie să medităm la exemplul suprem și în această privință. Fiul lui Dumnezeu avea atâtea motive să-i condamne și să-i critice chiar și pe ucenici, și a făcut-o de nenumărate ori, dar s-a raportat la ei cu îngăduința unui tată și cu tactul unui pedagog. Când inima îți este plină de dragoste, îndelunga răbdare va fi manifestarea ei într-un mod mai mult decât natural.

Îndelunga răbdare este o componentă a asemănării cu Hristos.

În privința aceasta, așteptările sunt foarte mari în legătură cu proximitatea noastră. Am vrea să vedem multă îndelungă răbdare la alții, fără, însă, să o pretindem și de la noi. Apostolul Pavel ne învață că trebuie să fim "întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie" (Coloseni 1: 11). Răbdarea în viețile noastre izvorăște din puterea lui Dumnezeu, sprijinindu-se pe bunăvoința noastră de a o învăța. Prezența Duhului Sfânt în noi și cu noi, asigură dinamica acestui proces care trebuie să fie observat în fiecare copil al lui Dumnezeu. Desăvârșirea Domnului nostru ne inspiră și în același timp trebuie să se constituie și într-un ideal spre care ținim.

Îndelunga răbdare este dovedită în încercările vieții.

Dacă privim în Sfânta Scriptură, răbdarea este îndeaproape asociată cu încercările. În viața liniștită de fiecare zi ne putem arăta răbdători, dar cum reacționăm când vin încercările? Știm că încercările sunt chiar spre binele nostru. Ele ne întăresc și îi creează Duhului Sfânt posibilitatea formării răbdării noastre. Iacov, sub inspirația Duhului Sfânt scrie: "Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare" (Iacov 1: 2, 3). Încercările ne obligă să ne alipim tot mai mult de însăși sursa puterii și produc în noi răbdarea și îndelunga răbdare ca roade ale Duhului Sfânt.

Preaiubiți credincioși, vestea plină de speranță pentru toți este aceasta: Nici un copil al lui Dumnezeu umplut cu Duhul Sfânt, care a îndurat cu credincioșie "părtașia suferințelor Lui", nu va eșua în a dovedi răbdare și îndelungă răbdare.

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Ioan Timisan
Bobi Popovici (Becicherec)
Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

Când m-am mutat în Colorado, am descoperit foarte curând plantele dăunătoare. Speciile nedorite precum pământul, ochiul bouului, ciulinul și linarița se răspândesc ca niște virusuri botanice în acea parte a statului unde locuiesc, amenințând supraviețuirea speciilor native. Vrând să fiu un bun cetățean, am cumpărat un aparat pentru înlăturarea plantelor dăunătoare și am început un program periodic pe care l-am respectat în fiecare primăvară și vară. Fac o plimbare după-amiază pe dealul din spatele casei mele și pornesc la stârpirea buruienilor. S-a nimerit tocmai bine ca acele plimbări să-mi ofere ocazia ideală de a mă ruga. Vreme de câteva minute, în miezul zilei, sunt singur, înconjurat de frumusețea naturii, departe de orice întrerupere și de biroul de acasă.

Într-o zi, când soția mea m-a însoțit, parcă m-am luminat cu privire la cele două lucruri care se împlăteau în plimbarea mea: stârpirea buruienilor și rugăciunile mele. Ochii ei ageri m-au ajutat să detectez buruienile, e drept, dar, lucru și mai important, ea a schimbat întreaga natură a ieșirii mele, arătându-mi peste douăzeci de specii de flori sălbatice. Eram atât de atent să nu scap nici o buruienă, încât ochii mei treceau peste florile sălbatice ce înfrumusețau dealurile - tocmai florile pe care strădania mea de a înlătura buruienile urmăreau să le protejeze!

Atunci m-a străfulgerat gândul că, uneori, așa procedez și cu rugăciunea. Tind să aduc o grămadă de probleme spinoase în fața lui Dumnezeu, nu foarte diferite de mormanul încălțit de buruieni pe care le aduc acasă în punca pentru deșeuri, în vreme ce ratez ocaziile de a înălța laude și mulțumiri. Rugăciunile mele sunt egoiste în esență, sunt un efort de a-L înhăma pe Dumnezel la planurile mele. Privesc la Dumnezeu ca la unul care rezolvă toate problemele - un aparat de stârpit buruieni -, trecând însă cu vederea dovezi implicării Lui peste tot în jurul meu. Iar când nimic nu pare să se întâmple, mă cuprinde nerăbdarea.

Există, așa cum am descoperit, un leac împotriva nerăbdării: rugați-vă necurmat. Probabil, veți ajunge la cote atât de înalte ale frustrării încât veți renunța la practică sau veți schimba abordarea ei. Jean Nicolas Grou, un mistic al secolului XVIII-lea, scria că rugăciunea sănătoasă ar trebui să fie umilă, plină de respect, de iubire și perseverență - cu alte cuvinte, tocmai opusul nerăbdării. Îmi place să văd roadele strădaniilor mele. Lucrez la un articol și câteva luni mai târziu apare publicat. Escaladez un munte și ajung în vârf. Rugăciunea operează după reguli diferite, regulile lui Dumnezeu. O facem în taină, așa încât efortul nu se vede, iar rezultatele - rezultatele lui Dumnezeu, nu ale noastre - apar sub forme surprinzătoare, adesea mult mai târziu decât ne-am fi așteptat. Rugăciunea înseamnă deschiderea mea în fața lui Dumnezeu și nu limitarea lui Dumnezeu la propriile mele idei preconcepute. Pe scurt, rugăciunea înseamnă să-L lași pe Dumnezeu să fie Dumnezeu.

Multe rugăciuni din Biblie au izvorât din simplul act al așteptării. Avraam și Sarah au așteptat să aibă un copil, unul singur. Iacov a așteptat șapte ani o soție și apoi încă șapte ani după ce tatăl ei l-a înșelat. Israelii au așteptat izbăvirea din robie patru secole, iar Moise a așteptat patruzeci de ani pentru a fi chemat să pornească în fruntea lor, apoi încă patruzeci de ani să ajungă în Țara Făgăduinței în care el nu a pășit. David a așteptat în peșteri încoronarea făgăduită cândva. Profetii au așteptat împlinirea propriilor predicții ciudate. Maria și Iosif, Elisabeta și Zaharia, Ana, Simeon, Îl așteptau și ei, ca mai toți evreii, pe Mesia. Ucenicii așteptau nerăbdători ca Isus să acționeze ca un Mesia plin de putere, așa cum doreau ei.

Dumnezeu, care e atemporal, ne cere o credință care poate, așa cum s-a întâmplat în multe cazuri, să implice amânări ce apar ca niște încercări. Răbdarea e un semn al acelei maturități, o calitate care se poate dezvolta numai odată cu trecerea timpului.

Copiii vor totul acum: "Încă nu am ajuns?... Dar eu vreau desertul acum!... Acum putem desface cadourile? Deja s-a terminat pauza?" La polul opus, îndrăgostiții învață să aștepte: "Astfel Iacov a slujit șapte ani pentru Rahela; și anii aceștia i s-au părut ca vreo câteva zile, pentru că o iubea." Studenții la medicină așteaptă vreme de zece ani și chiar mai mult, timp în care se pregătesc înainte de a practica această meserie. Părinții așteaptă ani de zile în speranța că fiul rătăcitor se va întoarce acasă. Așteptarea este un țel, dar poate fi un stadiu necesar pentru atingerea unui țel. Așteptăm lucrurile care merită așteptate și, pe parcurs, învățăm răbdarea.

"Sufletul meu așteaptă pe Domnul, mai mult decât așteaptă străjerii dimineața.", scria unul dintre psalmiști. Imaginea care ne vine în minte este aceea a unui străjer care numără minutele rămase din schimbul lui. Mă rog pentru răbdarea de a îndura vremurile de încercare, de a continua să aștept, să sper, să cred. Mă rog pentru răbdarea de a fi răbdător. Cum spunea un alt psalmist:

*"Mi se topesc ochii după făgăduința Ta, și zic:
"Când mă vei mângâia?"
Căci am ajuns ca un burduf pus în fum;
totuși nu uit orânduiriile Tale.
Care este numărul zilelor robului Tău?"*

BIRUINȚA PRIN RĂBDARE

PETRU POPOVICI

Într-o duminică dimineața, la o stație de tramvai din București erau mulți oameni și fiecare voia să poată urca. În acea înghesuală, fratele S. Bodnaru, împins de alții, a călcat pe cineva pe picior. Acela s-a întors și a tras fratelui o palmă zdravănă, dar fratele n-a reacționat, ci calm, cu răbdare și-a cerut scuze, căci a fost ceva involuntar, în spatele lor era Dr. D. W. St., care pe atunci era student la medicină. El a fost șocat de comportarea celui lovit, că a răbdat palma, ba chiar și-a cerut scuze. Toți au urcat în tramvai. Fratele Bodnaru a trecut în partea din față a vagonului. Studentul l-a urmărit îndeaproape. La o stație, fratele a coborât. Studentul, care voia să știe unde merge omul acesta, a coborât și el. Fratele a mers doar puțin înainte și a intrat la biserica baptistă de pe strada Minai Bravu. Studentul a intrat și el și acolo și a avut explicația cu privire la răbdarea fratelui. După câțiva ani, când studentul a devenit un bun medic specialist, a început să frecventeze biserica noastră. La mărturisirea pentru botez, el a spus cum acea răbdare a fratelui l-a făcut și pe el să dorească o altă viață.

Mărturia vieții e mult mai puternică decât mărturia vorbelor.

Răbdarea fratelui a biruit un alt suflet.